

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil žalovanému nahradit žalobkyni náklady řízení vynaložené v souvislosti s touto žalobou, jakož i náklady, které žalobkyně vynaložila před odvolacím senátem; nebo, pro případ, že další účastnice v napadeném rozhodnutí vstoupí do řízení jako vedlejší účastnice, aby žalovanému a další účastníci v napadeném rozhodnutí uložil společně a nerozdílně nahradit žalobkyni náklady řízení vynaložené v souvislosti s touto žalobou, jakož i náklady, které žalobkyně vynaložila před odvolacím senátem.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení článku 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, jelikož senát pochybil, pokud jde o úroveň pozornosti relevantního spotřebitele a podobnost příslušných ochranných známek.

Žaloba podaná dne 20. července 2017 – Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie v. Komise

(Věc T-451/17)

(2017/C 318/21)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Verband der Deutschen Biokraftstoffindustrie e.V. (Berlín, Německo) (zástupci: R. Stein, P. Friton a H.-J. Prieß, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil oznámení Komise č. BK/abd/ener.c.1(2017)2122195 v rozsahu, v němž na straně 5 ukládá použití při stanovení emisí skleníkových plynů z bionafty emisní faktor 99,57 g CO₂eq per MJ metanolu, jakož i
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení směrnice 2009/28/ES ⁽¹⁾ odchýlením se od stanoveného způsobu výpočtu

- Žalobce tvrdí, že podle čl. 19 odst. 1 písm. b) se metodika stanovená v příloze V části C směrnice 2009/28/ES použije, pokud se při stanovení emisního faktoru vycházelo ze skutečné hodnoty. Podle přílohy V části C bodu 13 směrnice 2009/28/ES se emise pocházející z použití paliva (eu) pokládají u biopaliv a biokapalin za rovné nule. Napadené oznámení požaduje, aby systémy dobrovolné certifikace v určené lhůtě používaly výpočet odchylující se od přílohy V části C bodu 13 směrnice 2009/28/ES, který rovněž obsahuje emise pocházející z použití paliva.
- Odchylka od přílohy V části C bodu 13 směrnice 2009/28/ES představuje porušení procesních požadavků uvedené směrnice. Úprava metodiky uvedené v příloze V podle čl. 19 odst. 7 druhé věty směrnice vyžaduje postup podle čl. 25 odst. 4 směrnice. Toto ustanovení zase odkazuje na čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES ⁽²⁾ ve spojení s jeho článkem 8, podle nichž musí být návrh předložen regulativnímu výboru a přezkoumán Evropským parlamentem a Radou. Nelze použít formu neformálního oznámení učiněného na poslední chvíli.

2. Druhý žalobní důvod: porušení unijních zásad proporcionality, právní jistoty a ochrany legitimního očekávání stanovením nepřiměřeně krátkého přechodného období, končícího dne 1. září 2017, k tomu, aby byla do systému certifikace přejata metodologie výpočtu, která je v rozporu se směrnicí

- Není zaručena ochrana legitimního očekávání, jelikož procesní lhůta a lhůta k provedení jsou nepřiměřeně krátké.
- Došlo k porušení zásady právní jistoty nepřiměřenými obtížemi spojenými s provedením.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. 2009, L 140, s. 16).

⁽²⁾ Rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi (Úř. věst. 1999, L 184, s. 23).

Žaloba podaná dne 27. července 2017 – Printeos a další v. Komise

(Věc T-466/17)

(2017/C 318/22)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Španělsko), Printeos Cartera Industrial, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Stockholm, Švédsko), Tompla France (Fleury Mérogis, Francie) a Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Německo) (zástupci: H. Brokelmann a P. Martínez-Lage Sobredo, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Komise C (2017) 4112 final ze dne 16. června 2017, kterým se mění rozhodnutí Komise C (2014) 9295 final ze dne 10. prosince 2014 v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (AT.39780 – Obálky);
- podpůrně, v rámci své pravomoci soudního přezkumu v plné jurisdikci, snížil výši pokuty uložené v článku 1 napadeného rozhodnutí v důsledku i) snížení základní výše pokuty na 95,3671 % na základě článku 37 pokynů pro výpočet pokut a (ii) kromě toho snížení výše pokuty, následných snížení na základě shovívavosti a narovnání, na přinejmenším 33 %;
- uložil Komisi náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozsudkem ze dne 13. prosince 2016 (věc T-95/15, Printeos v. Komise) zrušil Tribunál čl. 2 odst. 1 písm. e) rozhodnutí Komise C (2014) 9295 final ze dne 10. prosince 2014 ve věci AT.39780, kterým byla uložena žalobkyním sankce ve výši 4 729 000 eur.

Napadené rozhodnutí přináší další informace o použité metodologii a skutečnostech, které Komise zohlednila při úpravách a změnách základní výše pokut podle rozhodnutí z roku 2014 a uložení pokuty ve stejné výši, jakou měla pokuta uložená rozhodnutím z roku 2014.

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení zásad právní jistoty, legitimního očekávání a *ne bis in idem*.

- Žalobkyně v tomto ohledu uvádějí, že napadené rozhodnutí mění rozhodnutí z roku 2014, přestože je konečné, s výjimkou pouze čl. 2 odst. 1 písm. e), které Tribunál zrušil, a ukládá tutéž pokutu, která byla uložena již rozhodnutím z roku 2014 a kterou Tribunál zrušil.